

betale den forhøjede Afgift, eller om de hellere vil skille sig af med Dyret.

§ 7 omhandler Hunde, der er afgiftsfrie, naar de holdes indelukket paa afspærrede Pladser, og Paragraffen bestemmer endvidere, at Kommunalbestyrelsen kan indrømme Nedsættelse eller Eftergivelse af Afgiften, hvor Omstændighederne særlig taler derfor, saasom forblinde, døve og enligstillede gamle. Der er jo adskillige gamle, særlig gamle Damer, som holder af at gaa paa Gaden med en Hund i Snor, og jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke kunde tænke sig i Lighed med Bestemmelsen i § 7, hvorefter der kan ske Nedsættelse eller Eftergivelse af Hundeafgiften, naar Ejerne er blinde, døve eller enligstillede gamle, at gøre en Undtagelse for disse gamle Damers Vedkommende. Man kunde f. Eks. give Paragraffen en Tilføjelse, som gik ud paa, at Afgiften for en Hund, der blev ført i Snor, var lavere end den almindeligvis gældende. Jeg mener nemlig, at Hunde, der føres i Snor paa Gaden, ikke i den Grad er til Gene som de, der farer løse omkring og mange Gange forurener Gaden temmelig meget. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister at overveje en saadan Tilføjelse.

I § 11 er der indsat en ny Bestemmelse, der gaar ud paa, at det er forbudt at holde Hund i Kolonihaver. Det var en Sag, som blev stærkt drøftet under Udvalgsbehandlingen i Fjor, og jeg er glad ved, at en saadan Bestemmelse nu er indsat i Lovforslaget. Derimod er jeg ikke saa glad ved, at Politiet skal kunne give Tilladelse til at fravige dette Forbud. Jeg maa mene, at skal der endelig kunne gøres en Undtagelse fra denne Bestemmelse, saa skal det være Kommunalbestyrelsen og ikke Politiet, som faar denne Myndighed. Men allerhelst vilde jeg have, at det skulde være fuldstændig forbudt at holde Hund i Kolonihaver, at der ikke skulde kunne ske Undtagelser derfra. Man maa jo nemlig huske paa, at i Kolonihaverne er Hundene indespærret eller indelukket, og hvem skal egentlig føre Kontrol med, at disse Hunde ikke bliver mishandlet? Her er et Omraade, hvor der let kan ske Dyrplageri. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at naar jeg udtaler mig saa stærkt imod Hunde, er det ikke saaledes at forstaa, at jeg er en absolut Hundehader, men jeg mener nu alligevel, at først man Menneskene have Lov til at være her, derefter kan der blive Tale om, at Hundene har en Ret. Jeg mener, som sagt, at man ikke skal spærre Hunde inde i Kolonihaver, man maa hellere helt forbyde, at de maa være der; og jeg kan

egentlig ikke se, hvad Nytte en Hund kan gøre i en Kolonihave.

I § 12 er Bødens Størrelse sat op fra 50 til 100 Kr. Dette mener jeg er meget rigtigt, for en Bøde paa 50 Kr. er i Virkeligheden ingen Bøde. De to efterfølgende Paragraffer, som omhandler det Ansvar, en Hundeejer har for den Skade, hans Hund forvolder, kunde jeg i Virkeligheden godt have tænkt mig affattet lidt strengere, men jeg skal afholde mig fra at foreslaa Ændringer i saa Henseende.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling i dette høje Ting.

J. Chr. Møller: Som den ærede første Taler udtalte, er det foreliggende Lovforslag et Lovforslag, som vi er kendt med her i Tinget, og jeg behøver ikke at komme nærmere ind paa hverken selve Lovforslaget, eller hvad jeg mener om det, da jeg ved Sagens første Behandling i Fjor udtalte mig ret indgaaende, og disse Udtalelser gælder den Dag i Dag. Den højtærede Justitsminister synes efter sin Fremsettelsestale at være ret godt inde i, hvor langt vi var kommet i Behandlingen af Lovforslaget i det paa-gældende Udvalg i Fjor. Og hvis Ministeren gerne vil have Lovforslaget hurtigt fremmet, havde det været rigtigere, om Ministeren havde taget lidt mere Hensyn til de Ændringer, der blev foreslaaet, end der er taget i Lovforslaget, som det nu foreligger. Jeg betragter nemlig ikke alle de Ændringer, der er indført, som Forbedringer; enkelte er Forbedringer, men andre er det modsatte. Det er f. Eks. en Forbedring, at Anmeldelsesfristen for en Hund i § 1 er sat til 3 Maaneder i Stedet for som i det forrige Lovforslag til 2. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Justitsminister var gaaet videre i den Retning og havde sat den til 4 Maaneder; men dette antager jeg ikke er noget Kardinals-pørgsmaal for Ministeren, saa hvis det bliver det eneste, Striden kommer til at staa om, bliver vi nok enige. Imidlertid er Afgifterne for Hunde, som omhandles i §§ 2 og 3, sat saa højt, at jeg for mit Vedkommende ikke vil kunne tiltræde dem. Det er ganske urimeligt, at en Kommune skal kunne forhøje de Hundeafgifter, der allerede eksisterer, til henholdsvis 30 og 60 Kr. for en lille og en stor Hund. Ja, det er endda saaledes, at i en By kan en Mand, som har to smaa Hunde, komme til at betale 60 Kr. i Afgift for den ene lille Hund. Det synes jeg ikke er rigtigt. Jeg ved naturligvis ikke, hvorvidt de enkelte Kommunalbestyrelser vil gaa med til en saa betydelig Forhøjelse